

פניני חוד על יומא דהילולא של איתן אדונינו רשב"י זצ"ל

מלוקט מספרן של צדיקים

ל"ג בעומר תש"ח

כבוד החמה מזדהר

נלקט ונערך ע"י אלחנן הכהן רבינוביץ
בן אאמו"ר הגה"צ רבי לוי זללה"ה

לרגל שמחת החלאקה של הנכד היקר לוי רבינוביץ הי"ו בן הרב גמליאל שליט"א

ל"ג בעומר שנת תש"פ בצל הקורונה

בגלל מצב השורר בעולם ובארץ ישראל, מגיף הקורונה השם ירחם, סגרו השלטונות ציון רשב"י, ורק ליחיד סגולה נותנים רשות להדליק ההדלקה.

וכבר היה דבר כזה, בל"ג בעומר שנת תש"ח שאז היה מצב מלחמה עם הערבים, ולא יכלו לנסוע למירון.

ואצטט כאן דבריו של אחד מגדולי ירושלים, אשר בכל נימי נפשו היה קשור למירון ונסע שם הרבה, ובשנת תש"ח שלא נסע, העלה רגשי לבו בספר, ה"ה הרה"צ המקובל רבי ישעיה אשר זעליג מרגליות זצ"ל, שסיים לכתוב ספר "כחו דרשב"י" בל"ג בעומר תש"ח, וז"ל שם בסיום הספר:

כל יושבי הארץ הקדושה, ואנשי ירושלים הנצורים, שעובר עלינו כעת ימים קשים ונוראים מאוד, ואשר מימות החורבן ביהמ"ק עד עתה לא עבר כזאת. שאנן יתבין בעקתין בישין, של שמות תהו ובהו, ופחדא דמותא ר"ל בכל רגע, וכל הגוים סבבנו באש מוקדה תמיד, וקולי התותחים היותר גדולים וכבדים, עם כדורי משחית היותר וראים ופגעי-עזים המה מרעימים ומרעישים ומפציצים על כל שכונות ירושלים יומם ולילה בלי הרף לא ינוחו ולא ישקוטו, ומזעמם נעו אמות הסיפים וחלוני הבית, וכל איברי הגוף חיל ורעדה יאחזון, וכמה מאות נפשות מירושלים נהרגו ר"ל הי"ד, ונהרסו ונחרבו כמה בתי כנסיות ומדרשות ובתי משכנות ו חצרות ירושלים אשר נבנו על יסודי הטהרה והקדושה, והקול תורה שנשמע תמיד מהם, וצדו צעדינו מלכת ברחובותינו מצערי צר ואויב בשערי ירושלים, מחוץ משכלים הפגעי-עזים והיוריות מהצלפים, ובפנים אימה ופחד מות, ויושבים יומם ולילה במקלטים ובמרתפים רטובים ומלאים אבק ובלי אור, וגם ויולך חשך ולא אור, כי אין נפט ואין נרות ומאורות להדליק ולבשל, וכל עמה נאנחים מבקשים לחם, ומים אין לשתות.

וביחוד מה שנוגע לנפש, מביטול תורה ושיעורי הרבים, וביטול לימודי ה' של תשב"ר, וביטול תפלה בציבור, וביטול הטהרה שאין מקוה מים, וגם סכנה לילך לאיזו מקוה, וזקנים משער שבתו ובחורים מנגינתם, ויצא מבת ציון כל הדרה שנחרבה כל עיר ירושלים העתיקה, וכל זקני תושביה יצאו וגלו משם ושערי ציון שוממין. ורכושם של כל יושבי עיר העתיקה אשר טפחו ורבו האויב כלם, ונחלתינו נהפכה לזרים ובתינו לנכרים, ובחורינו הלכו בשבי.

אוי נא לנו שכך עלתה בימינו, ואשר אבות אבותינו ואבותינו וגם אנחנו, מזמן כבר חשבנו אשר בשנת תש"ח שנהיה עם גאולים ע"י גואל ישראל ומשיחו, ועתה בעוה"ר שיצאו מה שיצאו, אוי לעינים שכך רואות ואזנים שכך שומעות, ואין לנו יום שאין קללתו מרובה מחבירו מהשמועות הנוראות הנשמעות יום יום בעירינו ירושלים הקדושה, לבי לבי על חללי ישראל וחללי ירושלים נפשות יקרות ועדינות הנופלים יום יום ר"ל, אשר לבות כל השומעים דווים ונמוגים עליהם, ודרכי ציון אכלות מבלי באי מועד, ואיתא במדרש רבה (איכ"ר פרשה א' ס"ק ל') שאפילו דרכים מבקשים תפקידן.

ומי יודע אימתי שעוד נחיה ונזכה לחזות בנועם ה', ולבקר בשריד היכל מקדש ה' כותל-המערבי הקדושה וחברון ואמנו רחל הקדושה ושאר מקומות הקדושים אשר בארץ הקדש המה אשר בצלם אנו חיים. אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי, אשר הנני מצטער עתה מאוד, שהנני יושב כעת בביתי, ולא זכיתי להיות עתה כלילה הגדולה והקדושה הזאת במירון.

ולא לבד אני, אלא בעוה"ר שבת משוש לבנו, ונהפך לאבל מחולנו, אוי נא לנו כי חטאנו, כי שום נפש מישראל מכל הארץ אין שמה, ומירון עתה במצור ומצוק מצפר וערב אשר הם חולשים שם.

אשר תהלה לקל זה עשרות שנים שזכיתי להיות בל"ג לעומר על ההילולא רבתי דרשב"י, ולשוש ולשמוח שם במקהלות רבבות אחינו בני ישראל, הוא הלילה כיום יאיר משמחת ישראל הנעורים שם כל הלילה ורוקדים ושמחים בשמחת הנפש ממש עד כלות הנפש ושופכים שם לבות כמים, ורבבות ישראל נושעים שמה ברב ישועות מדי שנה בשנה, הוא הלילה ליל שמורים לכל, קוב"ה וכל צבאיו, וכל נשמות דרי מעלה ודרי מטה תאין ומתכנשין שמה כחיזו אדותא, לשוש ולשמוח בשמחת ההילולא דהאי טינרא תקיפא דכולי עלמא קא סמיכי עליה במהימנותא, וכולם עונים ואומרים אשר מי שלא ראה שמחה זו לא ראה שמחה מימי. (עכ"ד).

ל"ג בעומר תשכ"ז

גם בל"ג בעומר תשכ"ז, עשרה ימים לפני פרוץ המלחמה עם הערבים (סוריה, מצרים, ירדן) היה מצב כזה שלא נסעו למירון מפחד אויב, ורק יחידי סגולה הצליחו להגיע שם במירון.

והבט וראה מה שאמר אז הרה"ק בעל חוקי חיים משומרי אמונים זי"ע, וז"ל:

כדאי רבי שמעון לסמוך עליו בשעת הדחק (ברכות ט' ע"א), הנה בכל שנה נוסעים למירון על ציון קדשו, והשנה שאי אפשר ללכת שם להתפלל, כדאי לסמוך עליו בשעת הדחק כזה, שהוא יתפלל עלינו.

כעת הוא בבחינת "ויעבור מרדכי" (אסתר ד', י"ז), שביטל מרדכי הצדיק היום טוב של פסח, והתענו אז ביום טוב (מגילה דף ט"ו ע"א), והוא כדי להראות לעילא איזה פנים יש לכל העולמות כשבני ישראל אינם מקיימים הפסח, (ראה תפארת שלמה רמזי פסח ליום ב', שער יששכר מאמרי חודש תשרי מאמר אזנים למשפט ס"ק ל"ה), וכן היום, כי בכל שנה ושנה נוסעים רבבות לציון הרשב"י, והשנה (ל"ג בעומר תשכ"ז) שלא נוסעים למירון, מראים בזה איזה פנים יש לכל העולמות כשאנחנו נוסעים למירון, ובזאת רשב"י ירעיש עולמות על זה, והוא יפטור אותנו מן הדין, כי אם בחייו אמר כן, כל שכן לאחר הסתלקותו, וזכותו יעמוד לנו להינצל מכל פגעים רעים, אנחנו וכל בני ישראל אמן. (עכ"ד).

ולכן הימים האלה נזכרים ונעשים, בל"ג בעומר הזה תש"פ הבעל"ט, רשב"י וכל פמליא של מעלה, יראו שהשנה לא הגיעו רבבות אלפי ישראל, לשמוח בשמחת הילולא רשב"י, יעלו במרומים, ירעישו עולמות בתחינה ובקשה שירחם הקב"ה על עמו, ויאמר למלאך המשחית הרף, ויוציאנו מהגלות הזה במהרה אמן כן יהי רצון.

ה'נה ד'י ח'ולי ק'רונה

ובני הרה"ג ר' גמליאל שליט"א (מח"ס גם אני אודך, ופרדס יוסף החדש על מועדים) אמר פרפרת נאה, דאיתא בגמ' (ברכות דף ט' ע"א) "כדאי הוא רבי שמעון, לסמוך עליו בשעת הדחק" "הדחק" ר"ת ה'נה ד'י ח'ולי ק'רונה.

טעם למדורות בל"ג בעומר

כל דבר שנעשה למטה בעולם הזה, יש גם בעולם העליון, והיות שבשמי מרומים נתגלה ביום זה אור גדול ונפלא, כמו שסיים רשב"י בשעת הסתלקותו הפסוק (תהלים קל"ג, ג') כי שם צוה ה' את הברכה (כמבואר באידרא זוטא, זוהר חלק ג' פרשת האזינו דף רצ"ו ע"ב).

והנה כל ההשפעות שיורדות למטה, נקראים למעלה אורות (כידוע מהאריז"ל), והיות שכל דבר שמושפע מעולם העליון, צריך להקדים לה בחינת אתערותא דלתתא, בהכנת הכלים לקבל ההשפעות, לכן עושין מדורות גדולות על קברו, (ובכל המקומות בארץ ישראל) כדי להמשיך אורות גדולים מלמעלה למטה, בזכות רשב"י, ומאור העליון הזה, המתגלה ביום ל"ג בעומר, נמשך התגלות אור הגנוז גם למטה.

(הרה"ק בעל חוקי חיים זי"ע, קונטרס מקראי קודש ל"ג בעומר דף תר"ז)

הוד שבהוד - השמחה יהיה אף בחוץ

ענין ל"ג בעומר שהיא ספירת 'הוד שבהוד', 'הוד' מרמז על שמחה שצריך להיות 'הוד שבהוד', היינו לא רק שמחה פנימית, אלא שייראה אף בחוץ שהוא שמח, ולשמחה יכול לזכות רק ע"י 'הוד' היינו כמו פרי עץ הדר, שמצוותו שיהיה נקי ושלם, אף האדם זוכה לשמחה רק אם הוא נקי מכל חטא ולשם בתורה ויר"ש.

(כ"ק אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א, ל"ג בעומר תשנ"א)

הוד שבהוד - ידאג גם לאחרים

עוד י"ל 'הוד שבהוד' 'הוד' לעצמו היינו שדואג לשלימות עצמו, ע"י שעוסק בתורה ומצוות, אבל צריך גם 'שבהוד' שצריך לזכות אף לאחרים, ולראות שאף הם יעסקו בתורה ומצוות.

עוד יש לפרש בפזמון, ע"פ מה שאמרנו 'בר יוחאי היינו בנו של הצדיק 'אשרי יולדתך' הוא שמח שנולד צל הצדיק כיון שצריך להיות תולדותיהם כיוצא בהם, שצריך גם הוא לעבוד את הבורא ית', ולא רק לעצמו אלא 'אשרי העם הם לומדיך' שמלמד אחרים ג"כ איך לעבוד את הבורא ומלמד דרכי ה', והוא שמח בזה שזוכה להדריך בני ישראל בדרכי ה'.

'ואשרי העומדים על סודך' שמשפיע להם ומלמד אותם חכמה וסודות התורה, ואע"פ ש'לבושי חושן' שהוא מרובה בגדים היינו שהוא גדול יותר משאר בני אדם, וצריך להיות יותר פרוש מהם, אעפ"כ 'תומיך' הוי כדוגמת הכהן גדול, שיו"ט היה עושה לאוהביו בצאתו בשלום מן הקודש, והיה שמח שמחה גדולה, כך גם הצדיק שמח אע"פ שצריך להיות מופרש, ולא עוד אלא 'ואוריך' שנראה השמחה גם מבחוץ. ועפ"ז אפשר עוד לפרש 'בר יוחאי' היינו הצדיק 'נמשחת' לשון המשכה שבזה שממשיך לאחרים ומלמד לבני ישראל תורה, 'אשריך' ושמח בזה על אף שזה טורח עבדו.

(כ"ק אדמו"ר מקרעטשניף שליט"א, ל"ג בעומר תשנ"א)

תורתו מגן לנו היא מאירת עינינו

הוא ימליץ טוב בעדנו אדוננו בר יוחאי